

РЕШЕНИЕ

№ 485

гр. София, 22.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 15.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **3930** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на З. М. А. от [населено място] срещу уведомително писмо изх. № 02 – 110 - 6500/1157 от 01.10.2011г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”, в частта, с която е отказано финансово подпомагане по подадено от жалбоподателя общо заявление за плащания на площ по схемите и мерките за директни плащания за 2010г. с УИН 11/110510/21346 по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП) в размер на 24 159,79 лв. на основание чл. 43 ал. 3 т. 1, т. 4, т. 5 от ЗПЗП и по СНДП в размер на 1452,14 лв. на основание чл. 47 ал. 2 т. 4 от ЗПЗП и чл. 2 ал. 2 от наредба № 2 от 21.02.2011г. и в частта, с която е наложена санкция за бъдещ период в размер на 16964,54 лв. на основание чл. 58 от регламент 1122/2009 на Комисията от 30.11.2009г.

В жалбата жалбоподателят твърди, че оспореното уведомително писмо е незаконосъобразно, поради това, че на първо място е немотивирано. Твърди и допуснати съществени нарушения на административно производствените правила при издаването му. Твърди, че оспореното уведомително писмо не съдържа фактически основания за издаването, а именно не е посочено по отношение на различните приети като недопустими за подпомагане имоти какви фактически обстоятелства водят до този извод, като по този начин се лишава от възможността и да се поправи. Твърди, че това е нарушение на основни принципи в административния процес, а именно чл. 12 и 14 от АПК – принципите за публичност, достъпност и прозрачност. Твърди и

допустнати съществени нарушения на административно производствените правила, а именно тъй като са заявени за подпомагане предимно мери и ливади, твърди, че не са установени релевантните факти съгласно разпоредбите на Наредба № 5 от 2010г. Претендира разноси.

Ответникът по жалбата Изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“ изразява становище, че жалбата е неоснователна, а отказа за финансиране по СЕПП и СНДП и наложените санкции са законосъобразни. Твърди, че наложените редукии са въз основа на направени административни проверки на база на определение от МЗХ специализиран слой „Площи подходящи за подпомагане по СЕПП за 2010г.“. Твърди, че това се установява и от СТЕ. Иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юристконсултско възнаграждение в минимален размер.

Жалбоподателят е уведомен за оспореното писмо на 29.10.2011г. Първо оспореното писмо е оспорено по административен ред като е подадена жалба срещу него пред Министъра на земеделието и храните. Тази жалба е получена в МЗХ на 25.11.2011г., като е с вх. рег. № 13 – 10722 от посочената дата. От този момент – 25.11.2011г. – е започнал да тече срокът за произнасяне по жалбата на министъра на земеделието и храните, като този срок е изтекъл на 10.12.2011г. До тази дата произнасяне на министъра няма. От тази дата – 10.12.2011г. – съответно е започнал да тече 14 дневния срок за жалбоподателя за оспорването на първоначалния акт, а именно оспореното уведомително писмо. Срокът за оспорване на първоначалния акт е изтекъл на 25.12.2011г., който ден е бил неделя, освен това и официален празник, поради което настоящият състав приема, че срокът за оспорване на първоначалния акт е изтекъл в първия работен ден след това, а именно 27.12.2011г. Жалбата е подадена по пощата именно на 27.12.2011г., видно от представен по делото пощенски плик с пощенско клеймо, т.е. жалбата е подадена в законоустановения срок. Жалбата е подадена от надлежна страна - адресат на акта и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, тъй като разкрива белезите на индивидуален административен акт. Във връзка с изложеното съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателят в настоящото производство е подал общо заявление за подпомагане форма за физически лица с УИН 11/110510/21346 с дата 22.04.2010г. (ново заявление), с което е поискал подпомагане по СЕПП и по НДП, по схемата за национални доплащания за говеда, необвързани с производство (НДЖ1) и по схемата за поддържане на производството на краве мляко в нитратно уязвими зони, обвързана с производството (НДКМЗ). за подробно описани в заявлението по приложена таблица площи за 2010г., находящи се в [населено място] и за отглеждането на подробно описани в таблица към заявлението животни – говеда.

Жалбоподателят е представил декларация за допустимост на площи от предходна кампания от 22.04.2010г. При извършени проверки на 23.04.2010г., има установени грешки в над 0,05 дка от БЗС излиза извън площите подходящи за подпомагане по ДПП, по отношение на следните БЗС – та: № 69523 – 116 – 1, № 69523 – 116 – 3, № 69523 – 459 – 1, № 69523 – 117 – 1, № 69523 – 452 – 2, № 69523 – 437 – 1, № 69523 – 116 – 2, № 69523 – 464 – 2, № 69523 – 131 – 1, № 69523 – 118 – 3, № 69523 – 116 – 4, № 69523 – 454 – 1, № 69523 – 435 – 1, № 69523 – 452 – 1, № 69523 – 439 – 1, № 69523 – 135 – 1, № 69523 – 439 – 2, № 69523 – 466 – 2, № 69523 – 449 – 1, № 69523 – 572 – 2,

№ 69523 – 117 – 2. по отношение на БЗС № 69523 – 454 – 1 и 69523 – 117 – 2 е установена грешка фермерски блокове без физически блок.

С писмо от Министъра на земеделието на ДФ „Земеделие“ е предоставена база данни „Площи подходящи за подпомагане по СЕПП за 2010г.“, в която са нанесени промени по повод подадени възражения от земеделски производители за невключване на физически блокове или части от тях в специализирания слой „Площи допустими за подпомагане за 2010г.“ Между страните по делото не се спори, че жалбоподателят в това производство не е подал възражение до Министъра на земеделието и храните срещу невключването на стопанисваните от него БЗС – та в специализирания слой „Допустими за подпомагане площ“.

В оспореното уведомително писмо е посочено, че са извършени административните проверки, посочени в чл. 20 от регламент № 73/2009 и във връзка с чл. 37 ал. 2 от ЗПЗП и чл. 28 ал. 1 от регламент № 1122/2009 на Комисията, които включват кръстосани проверки чрез автоматизирани компютърни средства. Компютърните проверки са извършени чрез пространствено сравнение на заявените площи с допустимите референтни парцели в Систематат за идентификация на земеделските парцели (СИЗП по чл. 24 от Наредба № 105 от 22.08.2006г.). Допустимите и недопустими за подпомагане площи са посочени в таблица за формиране на общата оторизирана сума за финансово подпомагане на база площи, заявени за подпомагане, неразделна част от оспореното уведомително писмо.

Въз основа на горното е издадено оспореното в това производство уведомително писмо изх. № 02 – 110 - 6500/1157 от 01.10.2011г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“.

Разгледана по същество жалбата е основателна по съображенията изложени по - долу. Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия. Оспореният административен акт е издаден при неспазване на установената от закона форма, а именно същият не е мотивиран. Оспореният акт е издаден при извършени съществени нарушения на административно производствените правила съответно при неправилното приложение на материално правни разпоредби, по съображенията изложени по - долу.

На първо място основателно е възражението на жалбоподателя за това, че оспореният административен акт е немотивиран. Видно от представеното уведомително писмо, за да постанови отказ за подпомагане по СЕПП, административният орган е посочил, като правни основания чл. 43 ал. 3 т. 1 и чл. 43 ал. 3 т. 4 и чл. 43 ал. 3 т. 5 от ЗПЗП. Съгласно чл. 43 ал. 3 т. 1 не се подпомагат земеделски площи и парцели, които са с размери по – малки от определените по чл. 39 ал. 2 от ЗПЗП, по т. 4 – площи, които не се стопанисват, а по т. 5 – когато за една и съща площ са подадени две или повече заявления. Видно обаче от оспореното уведомително писмо не са индивидуализирани площите отказани за подпомагане по съответните точки – т. 1, 4 и 5. Единствено по отношение на застъпени площи е индивидуализирано БЗС – то, за което се твърди застъпване с площ 0,07 ха, но пък не е посочено с кой друг имот – БЗС на кой производител се застъпва, поради което и в тази част е невъзможно индивидуализирането на установеното застъпване и дали същото отговаря на

действителността. По отношение на това установява е допуснато и съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като не се твърди и не са представени доказателства за това, че жалбоподателят е бил уведомен за наличието на застъпване, както и не е поканен да посочи дали приема или се отказва от застъпената площ и съответно не му е предоставена възможност да ангажира доказателства във връзка с изразеното си отношение, като по този начин е нарушено правото му на защита.

В колона 5 е посочена площ на парцела след извършена административна проверка, т.е. посочена е допустимата за подпомагане площ, като по отношение на колона 5 са посочени и правните основания за отказ за подпомагане, а именно чл. 43 ал. 3 т. 1 и т. 4 от ЗПЗП. От цитираното по – горе е видно, че т. 4 и т. 1 на чл. 43 от ЗПЗП се отнасят за съвсем различни основания, а именно че площта е под минимално допустимите размери или съответно не е стопанисвана. Не е ясно обаче по отношение на кой имот на кое основание е приет размера на недопустимата площ. В тази връзка настоящият състав намира, че оспореното уведомително писмо не е мотивирано, а съдът не може да установи дали действително са налице основанията за отказ по посочените точки, тъй като от представената административна преписка – уведомителното писмо и от таблицата по него не може да се установи за кои площи кое обстоятелство по посочените точки трябва да се изследва. В конкретния случай, поради липсата на посочените мотиви съдът е поставен в положение да гадае волята на административния орган. В оспорения акт в посочената част, по отношение на отказаните за подпомагане площи по СЕПП, не са изложени фактически обстоятелства за издаването му, а именно не е посочено по отношение на кои точно площи е приложима разпоредбата на чл. 43 ал. 3 т. 1, съответно към кои площи са приложими разпоредбата на чл. 43 ал. 3 т. 4 от ЗПЗП, не е посочено и защо на базата на какви факти се приема, че блоковете не са стопанисвани, че се застъпват или кои са с площ по – малка от допустимата за подпомагане. На следващо място настоящият състав намира, че е недопустимо едва в съдебното производство, във връзка с правилата за доказателствената тежест, административния орган да установява наличието на фактически обстоятелства за издаване на оспорения акт. Това представлява съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като би нарушило правото на защита на жалбоподателя. Същият се защитава и се бори срещу фактическите установявания направени в акта, поради и което би било недопустимо излагането на същите чак в съдебното производство. Във връзка с посоченото настоящият състав не кредитира приетата по делото СТЕ, тъй като тя е поискана от ответника само и единствено с цел да бъдат установени и дописани фактическите основания за издаването на оспореното писмо, които в самото писмо липсват.

На второ място по отношение на твърдението на ответника, че оспореното писмо е законосъобразно, тъй като редуциите (отказа за финансиране по СЕПП) са въз основа на направени административни проверки на база на определение от МЗХ специализиран слой „Площи подходящи за подпомагане по СЕПП за 2010г.“, като заявените площи от жалбоподателя не попадат в тези площи. Настоящият състав намира, че така наведеното възражение е неоснователно, тъй като на първо място това основание за отказа за финансово подпомагане е посочено едва в съдебното производство, а в оспореното уведомително писмо такова основание за отказа не е релевирано. Това представлява съществено нарушение на административно

производствените правила, тъй като нарушава правото на защита на жалбоподателя. Същият се защитава и се бори срещу фактическите установявания направени в акта, поради и което е недопустимо излагането на същите чак в съдебното производство. На второ място това възражение е неоснователно и тъй като до началото на 2012г., а именно изменението на Наредба № 105 от 2006г. (ДВ бр. 21 от 2012г.) и приемането на нови чл. 16а, 16б, 16в и 16г, не съществува нормативен ред, по който да бъде приеман и определян допустим за подпомагане слой, както това е направено след изменението. В тази връзка определянето на допустим слой и промените в него вследствие на променените условия, представлява част от процедурата по издаването на оспореното писмо. Въз основа на изложеното настоящият състав намира, че при издаване на оспореното писмо е допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, а именно нарушение както на чл. 35, така и на чл. 36 от АПК – не са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случай, не са събрани и служебно доказателства във връзка с твърденията. Това е така, тъй като с писмо на министъра на земеделието и храните на ДФ „Земеделие” е изпратена базата данни за „Площите, подходящи за подпомагане по СЕПП за 2010г.” с цел да бъде използвана за извършване на окончателните кръстосани проверки на данните от заявленията за директни плащания за 2010г. От посочената формулировка е видно, че базата данни не е задължителна за прилагане, а е приета само с цел подпомагане на извършването на кръстосаните проверки. Това не освобождава обаче ответника от задължението да извърши конкретна и пълна проверка по всяко едно заявление и в случай, че се установят несъответствия да назначи допълнителни проверки, с които да установи обективните факти. Като не е направил това, а се позовава на базата данни, която няма обвързваща сила, и то чак в съдебно заседание, ответника е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила. По същата причина съдът не кредитира и СТЕ, тъй като за изводите си тя също се позовава на слоя площи, подходящи за подпомагане за 2010г. Допуснатото представлява нарушение и на процедурата на чл. 28 ал. 2 от регламент (ЕО) № 1122/2009 на Комисията от 30.11.2009г., с който е отменен регламент № 726/2004г. (в който има аналогичен текст чл. 24 ал. 2). Съгласно чл. 28 ал. 2 от регламент № 1122/2009 „Данните за наличието на нередности, получени в резултат от провеждането на кръстосани проверки, могат да бъдат следвани от всякаква друга подходяща административна процедура и, ако това е целесъобразно, от проверка на място”. В конкретния случай, тъй като явно при извършената кръстосана проверка са открити нередности, макар и непосочени какви, е следвало да бъдат извършени допълнително други видове подходящи административни проверки с оглед установяване на действителните факти и във връзка с твърденията на жалбоподателя, че площите са били обработени в 2010г. Следователно независимо от констатираните при кръстосани проверки различия, е било задължително Разплащателната агенция да предприеме и други подходящи административни процедури, включително и проверки на място, както и да изиска от заявителя допълнителни доказателства във връзка с нередностите. След като не е извършила тези действия, РА не е изяснила в пълна степен верността на установените несъответствия, нито е установила причините, довели до тези несъответствия. Чл. 35 от регламент № 1122/2009г. дава възможност за извършване на дистанционни проверки, посредством фотоинтерпретация на сателитни снимки, като във връзка с чл. 32 от посочения регламент това е т. нар. проверка на място извършена дистанционно със съответно

разписана процедура. Като не е направил това административният орган е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила.

На трето място основателно е възражението на жалбоподателя за издаване на оспореното писмо в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Най-напред по отношение на наведеното основание за недопустимост за подпомагане по чл. 43 ал. 3 т. 4, а именно, че земите не са стопанисвани. Спора е по отношение на наличните дървета и храсти в части от парцелите. В тази връзка административният орган не е събрал доказателства за относимите факти по следващите съображения. Разпоредбата на чл. 9 във връзка с чл. 8 от Наредба № 5 от 2010г. определя кои площи са допустими за подпомагане и съответно кои площи са използвани, съответно са в добро земеделско състояние. Съобразно чл. 9 ал. 3 т. 3 от Наредба № 5 от 2010г. използването на земята като постоянно пасище за паша на животните или косене независимо дали коситбата се извършва за добиване на сенаж или сено или като метод за опазване на заобикалящата среда се считат за земи, на които се извършват земеделски дейности и които са допустими за подпомагане. В конкретния случай на земите на жалбоподателя се извършва точно такава дейност. В чл. 15 и 16 от Наредба № 5 от 2010г. са посочени критериите за допустимост и недопустимост за подпомагане на площите – пасища, мери и ливади. Общият принцип е в чл. 15, а в чл. 16 са предвидени конкретните условия, а именно, че „Допустими за подпомагане са постоянни пасища, които се използват за паша на животните или косене, независимо дали коситбата се извършва за добиване на сенаж или сено, или като метод за опазване на околната среда, или за борба с плевелите, когато: 1. на тях има не повече от 50 броя дървета и/или храсти на хектар с височина над 50 см (за клек и хвойна - независимо от височината), които не са компактно разположени (с мозаечно разположение), а по т. 2 в редакцията и действала към момента на издаване на оспореното писмо „дървесната и/или храстовидната растителност е с гъстота, която позволява свободно пашуване на земеделските животни“. Видно от посоченото при определяне на допустимата за подпомагане площ по отношение на пасища следва да се установи колко дървета, съответно храсти с височина над 50 см. на хектар има в БЗС – то и ако те са в рамките на допустимите по чл. 16 ал. 2 т. 1 или т. 2 от Наредба № 5 от 2010г. то площта е допустима за подпомагане. Отделно от това чл. 17 от посочената наредба предвижда, кои линейни елементи на заобикалящата среда, извършени от човека – зелени плетове, дървесни пояси, каменни стени, отвеси на тераси и др. в какви размери също се включват в допустимата площ. Видно от представените по делото доказателства, включително от приетата СТЕ, в проведеното административно производство доказателства по отношение на посочените критерии не са събирани, което води отново до неизяснени факти и обстоятелства от значение за издаването на оспорения акт. В тази връзка съдът намира, че уведомителното писмо в тази му част е издадено отново при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и в противоречие с материално правните разпоредби на чл. 9, 15, 16 и 17 от Наредба № 5 от 2010г. Оспореното уведомително писмо в тази му част

е издадено и в несъответствие с чл. 34 т. 4 от регламент № 1122/2009, според който „земеделски парцел, съдържащ дървета, се смята за допустима площ за целите на схемите за помощи, свързани с площи, при условие че земеделските дейности или, където е приложимо, предвижданото производство могат да бъдат извършвани по подобен начин, както и на парцели без дървета в същия район“. Токова изследване и на тези обстоятелства не е правено, т.е. писмото е издадено без да е изяснена фактичката обстановка от значение за случая.

На четвърто място по отношение на посочения критерии за недопустимост по чл. 43 ал. 3 т. 5 от ЗПЗП, а именно, че по отношение на една и съща площ са подадени две и повече заявления, съдът намира, че оспореното писмо е издадено в противоречие с материално правните разпоредби, както и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Това е така, тъй като видно от уведомителното писмо е установено застъпване в размер на 0,07 ха на БЗС 69523 – 117 – 1 – 1, но неясно с кой имот. Най – напред съдът намира, че не са ангажирани доказателства от ответника за наличието на това основание за постановяване на отказ. На следващо място не е спазена процедурата по чл. 17 от Наредба № 5 от 2009г. (в редакцията от ДВ бр. 18 от 2001г., действала към момента на издаване на оспореното писмо) за установяване на застъпени площи – не е уведомен жалбоподателя за това установяване, не му е предоставена възможност за ангажиране на доказателства в своя защита. В тази връзка отново е допуснато съществено нарушение на административно производствените правила при издаване на уведомителното писмо. В тази си част същото е издадено и в противоречие с нормата на чл. 34 т. 1 подт. втора от регламент № 1122/2009, според който при измерване на общата площ следва да бъде определен толеранс на измерване или резерв от максимум 1,5 m, прилаган към периметъра на земеделския парцел. Максималният толеранс по отношение на всеки земеделски парцел не може да бъде по-голям в абсолютни цифри от 1,0 ха. Видно от посоченото в оспореното писмо е прието, че застъпването е в размер от 0,07 ха, което е много под максималния толеранс посочен в регламента от 1 ха и съответно може да се отнесе към допустимата грешка в измерването. В тази връзка писмото е издадено в противоречие с материално правните разпоредби на регламента, които имат пряко действие.

На следващо място недоказано е и наличието на основанията по чл. 43 ал. 3 т. 1 от ЗПЗП, а именно че се стопанисват площи, по – малки от определените по реда на чл. 39 ал. 2 от ЗПЗП. Това е така, тъй като в уведомителното писмо не е посочено по отношение на кои земи е установено наличието на това основание, както и в какъв размер са земите, за които се твърди, че са маломерни, поради което не само жалбоподателят, но и съдът е поставен в невъзможност да прецени законосъобразността на посоченото.

Гореказаното се отнася и за направения отказ по СНДП. Това е така, тъй като видно от оспореното уведомително писмо по отношение на един БЗС, заявен от жалбоподателя за финансиране по СНДП като основание за отказ са посочени разпоредбите на чл. 47 ал. 2 т. 4 от ЗПЗП и чл. 2 ал. 2 от Наредба № 2 от 21.02.2011г. От таблицата на стр. 4 на писмото обаче отново не може да

се установи по отношение на този имот кое от основанията е приложимо - по чл. 47 ал. 2 т. 4 от ЗПЗП – заявени площи в повече от установените при проверките, или по чл. 2 ал. 2 от Наредба № 2 от 21.02.2011г. – а именно, че се стопанисват площи по – малки от посочените в чл. 2 ал. 2, по отношение на които подпомагане е недопустимо. Освен това следва да се отбележи, че площта на парцела е над минимално определената за подпомагане по чл. 2 ал. 2 от Наредба № 2 от 21.02.2011г.

Съгласно чл. 43, ал. 3, т. 4 от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП), Разплащателната агенция намалява размера на плащането или отказва плащане по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП), когато: "кандидатът е заявил площи, които не стопанисва". В чл. 58 от Регламент (ЕО) № 1122/2009 г. на Комисията, е предвидено намаление или изключване на помощта в случаи на свръхдеклариране, като под понятието "Наддекларирани площи" следва да се разбира такива площи, които не се използват и не се обработват от дадения земеделски стопанин и се смятат за недопустими за подпомагане. В такива случаи се начисляват санкции върху площта, с която е кандидатствано за субсидия и при положение, че процентното отношение на над-декларираните площи спрямо допустимите за изчисление е над 50 %, се санкционира цялата допустима за изчисляване площ (тоест 100 %), а освен това се налага санкция и за бъдещ период - за три години сумата ще бъде приспадната от евентуални бъдещи плащания от страна на ДФ "Земеделие" - Разплащателна агенция. В конкретния случай на жалбоподателя е наложена санкция по СЕПП.

На последно място съдът намира, че предвид установената незаконосъобразност на оспореното уведомително писмо по отношение на отказаното финансиране по СЕПП, то същото се явява и незаконосъобразно и по отношение на наложената в тази връзка санкция на жалбоподателя, поради и което и същата следва да бъдат отменена. Санкцията е незаконосъобразна и поради това, че не са събрани доказателства, не са посочени фактически обстоятелства, които обосновават налагането ѝ. Не е посочено за кои площи е установено, че надвишават с 50% действително стопанисваната площ, каквото е изискването на чл. 58 от регламент 1122/2009.

Въз основа на гореизложеното настоящият състав намира, че оспореното уведомително писмо, в оспорените му части е незаконосъобразно, като издадено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и поради немотивираност, поради и което същото следва да бъде отменено, а преписката върната на административния орган за извършване на необходимите проверки въз основа на актуален картен материал, събиране на относимите факти и доказателства и за издаване на нов акт, съобразно указанията по прилагането и тълкуването на закона дадени в това решение.

По направеното искане за присъждане на разноски от жалбоподателя, предвид изхода на спора – съдът намира същото за основателно, а по направеното искане за присъждане на юристконсултско възнаграждение и разноски от ответника с оглед резултата от делото, настоящият състав намира, че искането не следва да бъде уважено.

Така мотивиран и на основание чл. 172 ал. 2 и чл. 173 ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

РЕШИ

ОТМЕНЯ уведомително писмо изх. № 02 – 110 - 6500/1157 от 01.10.2011г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, в частта, с която е отказано финансово подпомагане по подадено от жалбоподателя З. М. А. от [населено място] общо заявление за плащания на площ по схемите и мерките за директни плащания за 2010г. с УИН 11/110510/21346 по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП) в размер на 24 159,79 лв. на основание чл. 43 ал. 3 т. 1, т. 4, т. 5 от ЗПЗП и по СНДП в размер на 1452,14 лв. на основание чл. 47 ал. 2 т. 4 от ЗПЗП и чл. 2 ал. 2 от наредба № 2 от 21.02.2011г. и в частта, с която е наложена санкция за бъдещ период в размер на 16964,54 лв. на основание чл. 58 от регламент 1122/2009 на Комисията от 30.11.2009г.

ИЗПРАЩА преписката на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ за произнасяне съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение в срок от 1 (един) месец от влизане в сила на това решение.

ОСЪЖДА ДФ „Земеделие“ да заплати на З. М. А. сума в размер от 10 (десет) лева, представляваща разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: